

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 23. stycznia 1910.

Treść: (№ 10—12.) 10. Rozporządzenie, dotyczące dopuszczenia do nauk teologicznych. — 11. Rozporządzenie, dotyczące urzędzeń telegrafów (telefonów) iskrowych na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, na okrętach austriackich, tudzież na okrętach obcej narodowości, znajdujących się na austriackich wodach śródziemnych. — 12. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Szczucinie na urząd celny poboczny I. klasy i przeniesienia go na dworzec kolejowy w Szczucinie.

10.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. grudnia 1909,

dotyczące dopuszczenia do nauk teologicznych.

Dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z dnia 29. marca 1909, Dz. u. p. Nr. 65, wydaje się następujące przepisy co do dopuszczenia do nauk teologicznych:

Do nauki teologii na wydziałach teologicznych, tudzież w katolickich zakładach naukowych diecezjalnych i teologicznych zakładach naukowych domowych, oraz w zakładzie naukowym teologicznym grecko-wschodnim w Zadarze dopuści się absolwentów gimnazyów realnych i zreformowanych gimnazyów realnych tylko po złożeniu z pomyślnym skutkiem egzaminu uzupełniającego z greckiego w zakresie wymagań gimnazjum humanistycznego. Absolwentów oddziału gimnazjalnego w wyższym gimnazjum realnym typu dziecińskiego należy stawiać na równi z absolwentami gimnazjalnymi, a absolwentów oddziału realnego w wyższym gimnazjum realnym tego typu po złożeniu z pomyślnym skutkiem egzaminu z łaciny w zakresie gimnazjum

realnego na równi z absolwentami gimnazjum realnego, a tak samo także absolwentów szkół realnych, którzy złożyli już z pomyślnym wynikiem uzupełniający egzamin dojrzałości z łaciny i propedeutyki filozoficznej według punktu 5. rozporządzenia ministerialnego z dnia 29. marca 1909, l. 1997.

Egzamin uzupełniający z greckiego w zakresie wyżej podanym mają składać także ci słuchacze teologii katolickiej i grecko-wschodniej, którym ordynaryat dozwolił wyjątkowo przyjęcia na studia teologiczne z pominięciem egzaminu dojrzałości na podstawie samych świadectw rocznych, wykazujących ukończenie ze skutkiem VIII. klasy gimnazjum realnego albo zreformowanego gimnazjum realnego.

Egzamin z greckiego względnie z łaciny można składać na podstawie prośby, wniesionej do krajowej władzy szkolnej, w jednym z gimnazyów humanistycznych względnie w jednym z wyższych gimnazyów realnych, gimnazyów realnych lub zreformowanych gimnazyów realnych albo też przed jedną z istniejących komisji egzaminacyjnych dla uzupełnienia egzaminu dojrzałości absolwentów szkół realnych w celu studiów uniwersyteckich. Egzamina takie mogą ewentualnie odbywać się także na uniwersytecie, w którym to względzie wydane będą bliższe przepisy wykonawcze.

Stürgkh wtr.

11.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 7. stycznia 1910,**

dotyczące urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, na okrętach austriackich, tudzież na okrętach obcej narodowości, znajdujących się na austriackich wodach śródziemnych.

§ 1.

W myśl Najwyższego pisma gabinetowego z dnia 16. stycznia 1847 (dekret kancelaryi nadwornej z dnia 25. stycznia 1847, l. 2581, Zb. u. pol. Nr. 9) i rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 28. kwietnia 1905, Dz. u. p. Nr. 72, zależy urządzenie i ruch zakładów telegrafów (telefonów) iskrowych na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież na okrętach austriackich od warunku koncesyi państwowej, o której udzielenie należy prosić drogą pisemnego podania, podlegającego obowiązkowi stemplowemu i zaopatrzonego opisem urządzenia oraz schematem układu połączeń w trzech egzemplarzach.

Wyjątek od obowiązku koncesyi, przewidziany w ustępie 2., § 1. powołanego rozporządzenia Ministerstwa handlu, nie ma zastosowania do urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych.

Zresztą obowiązują postanowienia rozporządzenia tego w sposób analogiczny także dla urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych.

§ 2.

Wybór systemu przyrządów i urządzeń, służących do telegrafii iskrowej, tudzież ustanowienie opłat wybrzeżnych i pokładowych w obrębie granic, określonych układem co do telegrafów iskrowych (Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1909) względnie przynależnym regulaminem, podlega zatwierdzeniu Ministerstwa handlu.

§ 3.

W myśl § 5. powołanego rozporządzenia po Załącznik. daje się w załączniku ogólne postanowienia doku-

mentu koncesyjnego dla stacyi pokładowych telegrafów iskrowych.

§ 4.

Pod względem technicznym musi urządzenie telegrafów iskrowych na stacyach pokładowych czyścić zadość następującym wymogom:

- a) musi ono być założone odpowiednio do stanu techniki i umożliwiać korespondencyę ze stacyami innych systemów;
- b) użyty system musi być systemem do nastrajania:
- c) chyżość wysyłkowa i odbiorcza nie powinna wśród zwykłych warunków pozostawać poza dwunastu słowami po pięć liter na minutę;
- b) siła, doprowadzana do przyrządu telegrafu iskrowego, nie powinna wśród normalnych warunków przenosić jednego kilowatu. Większej siły można użyć, jeżeli okręt jest zmuszony wymieniać depesze na odległość, wynoszącą więcej jak 300 kilometrów od najbliższej stacyi wybrzeżnej, albo jeżeli wskutek przeszkód można przesłać depeszę tylko przy zastosowaniu zwiększonego natężenia siły.

§ 5.

Także na okrętach obcej narodowości, znajdujących się na austriackich wodach śródziemnych, zależy ruch urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych od poprzedniego wystarania się o zezwolenie państwowe.

Postanowienie to nie ma zastosowania do okrętów wojennych i okrętów, znajdujących się w niebezpieczeństwie morskiem.

Jeżeli okręt obcej narodowości używa na austriackich wodach śródziemnych swego urządzenia telegrafu (telefonu) iskrowego, nie mając do tego upoważnienia, wówczas mogą władze państwowe zarządzić środki zapobiegające skutecznie używaniu urządzenia tego w obrębie austriackich wód śródziemnych.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Weiskirchner wlr.

Dokument koncesyjny.

Ministerstwo handlu nadaje niniejszem . . .
.
. koncesyę na urządzenie
i utrzymywanie w ruchu stacyi pokładowej telegrafu
iskrowego na okręcie
z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania, pod na-
stępującymi warunkami.

Artykuł 1.

Urządzenie telegrafu iskrowego ma być wyko-
nane ściśle według przedłożonego opisu i schematu
układu połączeń.

Dodatkowych zmian urządzenia technicznego,
wywierających wpływ na wysyłkowe i odbiorcze
funkcyonowanie stacyi, nie wolno przedsiębrać bez
zezwolenia Ministerstwa handlu.

Artykuł 2.

Od urządzenia tego ma koncesyonaryusz uisz-
czać należytość rozpoznawczą w kwocie 20 K
rocznie.

Artykuł 3.

Zarząd telegrafów ma prawo zarządzić każdego
czasu zbadanie urządzenia tego przez swoje organa
i kontrolować jego ruch.

Organom c. i k. marynarki wojennej należy
dać na żądanie sposobność zaznajomienia się z ma-
nipulacją przy aparatach stacyjnych. Układy co do
utrzymania urządzeń stacyjnych i ich szczegółów
w tajemnicy wobec organów władzy są niedo-
puszczalne.

Artykuł 4.

Zarząd telegrafów zastrzega sobie prawo za-
stanowienia ruchu stacyi pokładowej na czas nie-
oznaczony, całkiem albo dla korespondencyi pew-
nego szczególnego rodzaju, bez podania powodów
i bez odszkodowania koncesyonaryusza.

Artykuł 5.

W razie mobilizacji i wojny należy stację zamknąć. Dowódcy okrętu należy dać wskazówki w tym kierunku i nałożyć na niego odpowiedzialność.

Zarządowi wojennemu zastrzega się kontrolę nad zachowywaniem tego przepisu.

Artykuł 6.

Jako telegrafistów wolno zatrudniać przy telegrafach iskrowych tylko obywateli austriackich, którzy mogą wykazać się wystawionem przez rząd świadectwem złożenia ze skutkiem szczególnego egzaminu.

Telegrafista pokładowy musi posiadać morską książkę służbową, musi być wciągnięty do rejestru załogi okrętowej i ma podlegać karności okrętowej.

Jeżeli zarząd telegrafów państwowych cofnie wspomniane świadectwo, należy telegrafistę natychmiast usunąć.

O każdej zmianie co do osoby telegrafisty należy bezzwłocznie donieść Władzy morskiej w Tryeście.

Artykuł 7.

Koncesyonaryusz jest uprawniony i obowiązany dozwolić osobom trzecim korzystania ze stacji pokładowej po uiszczeniu normalnych opłat.

Artykuł 8.

Opłata pokładowa wynosi . . h od słowa, najmniej . . K od telegramu. Należy ona do przedsiębiorcy.

Artykuł 9.

Stacja pokładowa jest obowiązana komunikować się w celu wzajemnej wymiany telegramów iskrowych z każdą stacją wybrzeżną i z każdą inną stacją pokładową bez względu na system telegrafu iskrowego, którego stacje te używają.

Artykuł 10.

Co do ruchu stacji i obliczania opłat należy przestrzegać postanowień międzynarodowego układu berlińskiego co do telegrafów iskrowych i przynależnego regulaminu, tudzież wszystkich przepisów, wydanych przez zarząd telegrafów.

Artykuł 11.

Jako znak wezwawczy stacji pokładowej ustanawia się

Artykuł 12.

Na ruch państwowych stacji wybrzeżnych należy zwracać szczególną uwagę.

Celem umożliwienia wolnego od zarzutów komunikowania się z tymi stacjami należy utrzymywać stację zawsze w dobrym stanie.

Na żądanie państwowej stacji wybrzeżnej ma stacja pokładowa przerwać natychmiast swoją korespondencję.

Artykuł 13.

Gdyby koncesyonaryusz mimo kilkakrotnych upomnień nie dotrzymał powyższych warunków albo gdyby dalsze wykonywanie koncesyi sprzeciwiało się interesom publicznym, można zarządzić odebranie koncesyi.

Jeżeli koncesyonaryusz prowadzi stację pokładową wadliwie, wolno zarządowi telegrafów państwowych zarządzić także administrowanie stacji na koszt i niebezpieczeństwo koncesyonaryusza przez telegrafistę pokładowego, którego zarząd ten ustanowi.

Artykuł 14.

W czasie pobytu na wodach śródziemnych obcych państw należy stosować się do obowiązujących tam postanowień co do telegrafii iskrowej.

Zaznajomienie się z tymi postanowieniami jest rzeczą koncesyonaryusza.

12.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1910,

dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Szczucinie na urząd celny poboczny I. klasy i przeniesienia go na dworzec kolejowy w Szczucinie.

Urząd celny poboczny II. klasy w Szczucinie przekształcono na urząd celny poboczny I. klasy i przeniesiono go na tamtejszy dworzec kolejowy.

Urząd ten jest upoważniony do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Równocześnie zwinięto ekspozyturę urzędu celnego na dworcu kolejowym w Szczucinie.

Biliński wlr.